

VYDÁVÁ OBLASTNÍ VÝBOR ČSL. STRANY NÁRODNĚ SOCIALISTICKÉ VE FRANCII,

---

Movo

ROČNÍK : I

PARÍŽ - 1950

ČÍSLO :

ŘÍDÍ REDAKČNÍ KRUH.

CENA : 20 FR.S.

Z R C A D L O E M I G R A C E .

V. DYK

BEZ HLASU KONAT POSLÁNÍ SVÉ, ÚKOL,
SVOU VŠEDNÍ PRÁCI POVINNOU.
NEČEKAT VDĚKU, BAHNO VIDĚT VŠKOL
A ZŮSTAT HRDINOU!

oooooooo

S T Ř Í D Á N Í   S T R Á Ž Í .

Alois Čížek.

V Paříži v těchto dnech vrcholí politické porady, týkající se Oblastního Sboru Rady svobodného Československa. Jsou to jednání závěrečná, řekl bych takové semifinale. Neradujte se však příliš, milí emigranti, nejsou to schůzky smířlivé, ale žel bohu velmi bojovné. Až bude hledán viník, který zapříčinil naprostou neshodu v Paříži, bude v zájmu objektivního zjištění pravdy nutno ustoupiti od dosavadního systému, aby o průběhu všech jednání podával veřejnosti zprávu ten, kdo má největší důvod skutečný průběh jednání zatajit.

Bývalý ministr Dr. Hubert Ripka přijel do Paříže ve velmi bojovné náladě, tedy velmi špatně vyzbrojen k jednání o dohodu. Všichni jsme byli velice zvědaví na způsob, jakým jednání povede. Nedělali jsme si velkých ilusí vzhledem k osobě vyjednavatelově. Musím se kajícně přiznat, že přesto jsem byl nakonec téměř bez sebe, když jsem o způsobu a průběhu některých jednání byl informován. Národně-socialistická skupina ve Francii byla odsuzována pro svůj pařížský postup hlavně těmi, kteří v něm viděli ohrožení posic Rady ústřední, hlavně pak jejího předsedy. Pokládám za nutné konstatovat, že jsme při všech jednáních rekonstrukci Oblastního Sboru v Paříži nenechávali své partnery na pochybách, že pařížská rekonstrukce není precedenčním případem pro reorganizaci v jiných Oblastních Sbořech, zejména pak ne ve Washingtoně. Přesto jsme však upadli v nepřízeň Bohů a byli odsouzeni jako kacíři. Náš smrtelný hřích nám prý nemůže být nikdy

prominut. Jak se máme dívat dnes na to, že právě Dr. Ripkovi je daleko větší přečin odpouštěn. Dr. Ripka totiž v průběhu svých jednání s Ing. Filou podal návrh, aby krize byla řešena zavedením systému dvou předsedů, jednoho Čecha a jednoho Slováka. Co je na věci ještě zajímavější, souhlasil i s tím, aby tento princip platil pro všechny oblastní sbory, i pro Ústřední Radu ve Washingtonu. Necháváme spravedlivému posouzení naší stranické veřejnosti, kdo svým postupem více ohrozil br.dr. Zenkla jako předsedu Rady.

Za dvacetpět let práce ve veřejném životě jsem se se systémem dvou předsedů nikdy nesetkal. Snad byl dr. Ripka inspirován dvěma sportovními hlasateli, kteří se ve výkonu funkce u amplionu také střídali, aby tak vyhovovali myšlence československé. Je věcí vkusu, jestliže se politik domnívá, že to, co bylo vhodné pro Laufra a Mašlonku, je vhodné i pro vážnou politickou práci.

Pokud jde o postup ve věcech vnitrostranických, nutno vzít na vědomí, že se dr. Ripka jako první národní socialista v exilu pokusil o rozbití naší strany ve Francii, ačkoliv její vedení vyšlo z řádných demokratických voleb. Dr. Ripka najmenoval dle vůdcovských sborů čtyřčlenný akční výbor, který má rozhodovat o dalším postupu strany ve Francii. Nepochybuji o tom, že budeme kritizováni za to, že informujeme emigrantskou veřejnost nepokrytě o skutečném stavu věcí. Možná, že nám bude vytýkáno, že jsme nepostupovali obvyklým služebním postupem a neobrátili se na vedení strany. Rád bych konstatoval, že tento způsob, před tím již několikrát vyzkoušený, nás zklamal. Tak jako tomu bylo doma, je i v exilu bratr předseda obklopen lidmi, kteří mu nikdy nedovedli říci pravdu a kteří, využívající terénu, vyřizují si osobní účty. Proto bude francouzská skupina československé strany národně-socialistické již dnes bez všech vnějších ohledů bojovat za demokracii ve straně i v odbojovém hnutí. Postavíme se proti všem pokusům, znamenajícím jakékoli lámání charakterů, stejně tak, jako proti zneužívání zásady kontinuity funkcí. Jen ten má právo dovolávat se této zásady, kdo se již doma osvědčil jako bojovník proti komunismu. Ten, kdo již doma zneužíval svého mandátu k podlamování antikomunistického a protisovětského ducha národa, nemá právo na to, aby se dnes vydával za jeho mluvčího.

Slychám často, že prý jsem porušil stranickou kázeň. Je naprosto nemorální a neslučitelné se stranickou ctí, dovolávají-li se stranické kázně ti, kdo současně mluví o nutnosti založení nové strany. Nebude trvat dlouho a i ti nezaslepenější pochopí, jakou šalebnou hru s nimi hráli lidé, kteří ještě dnes mluví jménem předsednictva a výkonného výboru strany.

Nevěřte, že naše stanovisko vůči jednotlivým funkcionářům, kteří se duchu strany zpronevěřili, je bojem proti straně. Naopak náš postup v Paříži je motivován jen naší láskou ke straně. V roce 1945 dostali se bohužel do čela strany i ti, kteří v ní hledali záštitu pro svou politickou kariéru a kteří k ideálům strany neměli žádný vnitřní poměr. Dělnické síly strany prořídly. Negobětavější stoupcem, kteří za vedení br. Tučného a Štastného představovali kdysi její hlavní kádry, byli obětováni komunistům v důsledku naprostého nepochopení. Vedení strany dostává se do rukou salonních politiků. Jediný dr. Petr Zenkl, vyrostlý ze stranických kořenů, byl zde výjimkou. Nestárnoucí Fráňa Zenínová se alespoň v ženském hnutí snažila zachránit, co se dalo. Stala se zato terčem útoku a posměchu novodobých národně-socialistických vůdců. Strana ztratila svou tradiční vlastnost - bojovnost. Ve chvíli krise, kdy komunistická strana přímo překypovala bojovným elánem, zmocňuje se našich vůdců, dr. Ripky a dr. Stránského, naprostá bezradnost. Oba tito naši ministři, kteří nikdy dobře nerozeznávali, kde končí opatrnost a začíná nestatečnost, v rozhodných chvílích naprosto selhali.

Několik dnů před propuknutím únorové krise mluvil jsem s jedním ze svých parlamentních kolegů o komunistických přípravách a nadhodil jsem možnost občanské války. Kolega nejprve bedlivě poslouchal, nečekaně se však dal do nezadržitelného sníchu. Opětovně připomínám si jeho odpověď na dotaz, co z ných obav jej přivedlo do stavu tak nehorázného veselí: "Nezlob se, Lojze, právě jsem si v duchu představil obraz, jak bojujem na barikádách o Melantrich a Stránský s Ripkou že jsou v čele našich šiků."

Pronítám-li si dnes tyto obrazy z minulosti, činím tak proto, abychom nikdy nepodlehli svádným slovům lidí, kteří již jednou národ svou podajností zklanali. Kdyby tito lidé milovali svůj národ tak, jak o tom vždy honosně mluví, dali by mu nejkrásnější dar svým odhodem do politické výslužby.

Ú K O L Y S O K O L S T V A .

Jiří Špánek,
redaktor "Svornosti", Chicago.

Světové události se řítí kupředu jedna za druhou a přijde okamžik, - a jistě přijít musí, kdy národ doma se zeptá, co dělalo Sokolstvo. Přijde také okamžik, kdy západní svět bude hledati nejen politické, ale i morální vůdce boje za osvobození Československa. O politických vůdcích zatím pomlčíme, neboť politické emigraci schází právě ta společná vůdčí myšlenka. Nedovedeme si představit T.G. Masaryka v prvním odboji bez sokolské myšlenky, bez sokolského ideálu, na kterém postavil celou svou morální sílu i sílu celého národa. Druhý odboj právě ztroskotál tím, že se nedovedl opřít pevně o Sokolstvo, protože musel učinit v tomto směru ústupky komunistům. Tím také československá armáda za hranicemi a později doma se stala armádou bez ideálu. Již Palacký nám říkal, že malý národ může mezi ostatními vyniknouti jen svou duševní silou. Dnes, když československá vlast se nachází v nebezpečí a s ní demokracie celého světa, Sokolstvo za hranicemi musí zaujmouti své přímé stanovisko. Politická emigrace bez vůdčí myšlenky nic nezmůže a všechny politické strany mohou přijmouti vůdčí myšlenku T.G. Masaryka, pokračovatele Tyrše a Fügnera. Po komunistickém puči v Československu nebylo dost jasno mnohým krajanům v zahraničí, co se děje, zvláště když několik "vůdců" jim zmátlo hlavy voláním "nic se nestalo". Není prý to v tom Československu tak hrozné. Myslím, že dnes máme již dosti důkazů o tom, že je to více než hrozné; což nestačí volání těch obětí rudého teroru? Což nestačí, že Sokolstvo v Československu je prakticky odstraněno, že sokolští činovníci, starostové, náčelníci a cvičitelé jsou pronásledováni, když se nechtěli vzdát ideálů Tyrše?

Sokolští činovníci za hranicemi se vymlouvají, že nechtějí mít nic společného s politickou emigrací, která ztroskotala již ve druhém odboji. Myslím, že zahraniční Sokolstvo má za sebou dosti členstva i morální sílu, aby uvedlo čachry politiků na správnou cestu a odhalilo jejich nesprávnost. Sokolstvo nemusí pracovat politicky, ale může býti velkou morální silou a počporou dobrých politiků.

Když jsem před rokem psal o třetím odboji, vrhla se na mne komunistická "Nová Doba" a nazvala mne zakladatelem odboje a zároveň kolaborantem a zrádcem vlasti. Někteří bratři Sokolové mi pak namítali, že mluvit o třetím odboji je předčasné, protože nám to západní vlády nedovolí. Nechceme provozovat nic protizákonného, ale dnes již se nemusíme skrývat se svým přesvědčením před demokratickým světem.

Nejdříve ovšem musíme míti jasno mezi sebou a zbaviti se plevelu. Právě se dozvídám, že v sokolských kruzích v Chicagu se připravuje do tisku knížka "Ze zákulisí druhého odboje", ve které má být posváćeno na ty různé vůdce krajanů a odbojáře, kteří tak jako ve druhém odboji i dnes mají heslo: Práce pro vlast se dobře platí.

Stále je ještě mezi činovníky mnoho těch, kterým je sokolská funkce jen záminkou k osobním ambicím. Bude třeba na ně poukázat. Stále je ještě v sokolských jednotách mnoho činovníků a členů, kteří si neuvědomili své poslání.

POKUSY O DOHODU.

V.S.

Teprve šest týdnů po příjezdu bývalého předsedy Oblastního výboru RSC, Dra. Huberta Ripky do Paříže, byla dána iniciativa k jednání mezi stoupenci kultu "Osobností" a mezi zastánci zásady, že zahraniční reprezentace československého odboje má být po zkušenostech z let 1939-1945 postavena na demokratickou základnu.

Způsob, jakým byla jednání vedena, je důkazem, že nebylo dostatku dobré vůle ke všeobecné dohodě, ale že jejich úkolem bylo pouze rozštěpit jednotu představitelů politických stran v Paříži a přesunout na ně zodpovědnost za cílevědomé rozbíjení jednoty zahraničního odboje.

Jednání zahájil dr. Ripka tím, že si nejprve pozval bývalého pověřeného výživy, ing. Kornela Filu, zástupce slovenské strany demokratické a nabídl mu reorganizaci Rady svob. Československa v Paříži na základě principu dvou předsedů, jednoho Čecha /dle vlastní kandidatury dr. Hubert Ripka/ a jednoho Slováka /ing. Filo/. Úmyslem navrhovatele bylo zřejmě eliminovat zástupce slovenské strany demokratické, který až do této chvíle podporoval reorganizaci strany v Paříži, z nového předsednictva. Dr. Ripka ve svém návrhu zašel tak daleko, že projevil ochotu podporovat princip dvou předsedů i ve Washingtoně a Londýně a způsobit krizi RSC i v těchto místech. Souběžně s návrhem na předsedy předložil dr. Ripka i kandidátku nového předsednictva, ve kterém by byli zastoupeni živnostníci a národní demokraté, resp. jejich disidentské skupiny.

Návrh narazil v celé emigrantské veřejnosti na odpor z těchto důvodů: 1./ systém dvou předsedů byl by nebezpečným precedenčním případem, ohrožujícím státoprávní jednotu Československa. 2./ Přijetí návrhu neřešilo by krizi RSC v Paříži, ale přeneslo by ji i do Londýna a Washingtonu. 3./ Návrh by řešil v Paříži pouze méně významné otázky personální a to ještě nikoli ve shodě s valnou částí veřejného mínění. Názorové rozdíly ve věcech zásadních zůstaly by otevřeny. 4./ Návrh dr. Ripky odporoval statutu RSC.

Dr. Ripka ustoupil od svého návrhu, když se ukázalo, že ani bývalý generální tajemník Oblastního sboru, E. Řehák, s ním nesouhlasí. /Generálním tajemníkem ve třetím předsednictvu měl být Dr. Novotný/ Při dalších jednáních s ing. Filou projevil dr. Ripka ochotu spokojit se s funkcí generálního tajemníka Rady v Paříži, bude-li předsedou výrazná slovenská osobnost křesťansko-demokratického směru. /Právděpodobně ing. Filo./ Tuto ústupnost staví do divného světla prohlášení člena akčního výboru národně-socialistické skupiny dr. Ripky, Nehasila, pronesené dne 4. září na poradě v bytě dra. Kovárny, že tento akční výbor by nikdy nedal souhlas k tak dalekosáhlému ústupku dr. Ripky. Souběžně s tímto jednáním došlo i k určité dohodě ve věcech finančních, jejíž důvěrnost byla porušena "náhodnou" indiscrecí přátel dr. Ripky.

Třetí pokus o "dohodu" byl učiněn tím, že dr. Ripka pozval k individuálním jednáním některé z členů reorganizovaného předsednictva, zatím co jiné /Čížka, Podleň, Dezorta/ ignoroval. Pozvání bylo podobně jako v případě jednání s ing. Filou pouze průhledným manévrem

na rozložení stávajícího předsednictva. Někteří z pozvaných jednání odmítli, jiní se dostavili ve snaze přesvědčit dr. Ripku, že krise v Paříži může být řešena pouze dohodou všeobecnou, nikoliv rozkladacími manévry. Všichni projevíli ochotu k dohodě a naději, že se dr. Ripka dostaví na plenární schůzi Rady, zvláště k tomuto účelu svolanou. Dr. Ripka ani jeho přátelé se, ač pozváni, bohužel schůze nesúčastnili.

Dr. Ripka naopak zahájil jednání o ustavení vzdoropředsednictva, které by vyšlo z kontinuity rozpadlého předsednictva prvního. V bytě dr. Kovárny konaly se ve dnech 4., 6. a 9. září politické porady přátel dr. Ripky, jichž se postupně účastnili: dr. Ripka, prof. Kovárna, býv. red. Poledního Listu a Lidové Demokracie, E. Řehák, arch. Hesoun /osobnost, představující křesťansko-demokratický směr/, Ant. Litera-Nehasil, /býv. národní správce tiskárny "LITERA"/, Frant. Nový, /býv. národní správce/, mjr. Hanuš, /soc. dem./ G. Kusý, /býv. majitel autodopravy, v zaslovenské polovině národa/, Škrábek, /soc. dem. ?/ Jan Čep, Ing. Pavel, /agrárník, býv. jednatel a zakladatel Nezávislé jednoty legionářské, založené Panskou koalici a vydržované penězi velkoagrárníků a Preisových velkopřemyslníků/, dr. Jiří Bertl, /býv. generální tajemník Prchalova hnutí, t.č. představitel národně-demokratické disidentické skupiny/, dr. Hlávka, /spoluzakladatel Macalíkovy aktivistické skupiny ANO v letech 1938-39/, gen. Kudláček, Dr. Rada, /býv. náměstek Radoly Gajdy/, J. Mužík, /býv. továrník a obchodník dobyt看em/, a jako pozorovatelé Karel Blažek, /býv. továrník a majitel velkostatku/ a Josef Mirovský, /býv. továrník na likéry/.

Výslednicí porad těchto představitelů "rudočerného pokroku" bylo rozhodnutí obnovit činnost rozpadlého předsednictva, které má fungovat v tomto složení: Edmund Řehák, /jediný skutečně zvolený člen původního presidia/, Josef Ševčík, suplent velkomlynáře J. Voženílka/, Jan Čep, v zast. vyslanec Noska, dlejšího od roku 1948 "přechodně" v USA, a František Kovárna, který, zatím bez souhlasu ústředí soc. dem., zastupuje Arno Haise a později bude suplovat Dr. Ripku. Tyto "osobnosti" se budou střídát v předsednictví. Rozhodnutím ze 14. září bylo toto "předsednictvo" doplněno o 8 předsedů komisí: finanční dr. Vaněk, /nár. soc./, informační Kusý, /soc. dem./, sociální Dr. Luža, /soc. dem./ právní dr. Šidloff, /nár. dem./ kulturní dr. Vičan-Weisskopf, /slov. demokrat ?/, "organisační" generál Kudláček, pro Svobodnou Evropu Ing. Pavel, agrárník, hospodářská Mirovský, /živnostník/.

Z dvanácti členů vzdoropředsednictva jsou pouze čtyři socialisté a dva "Slováci". Jeho složení i jména a politické zaměření osob, které asistovaly při jeho zrodu, jsou nejlepším důkazem jeho "pokrokovosti a demokratičnosti". Marně se ptáme, proč byl souzen oblastní výbor československé strany národně-socialistické v Paříži a jeho předseda Alois Čížek ze zrády na socialismu, když se v únoru 1950 rozhodl spolupracovat s příslušníky stran politického středu a se skutečnou zvědavostí očekáváme pochvalu, jaké se dr. Ripkovi dostane od těch, kteří nás soudili za "brilantní" změnu kursu jeho osobní politiky.

ooo

Podle některých zpráv nedal dosud Ústřední výbor strany živnostenské v exilu souhlas k účasti továrníka Mirovského ve vzdoropředsednictvu dr. Ripky.

ADHESÍ POLITICKÁ.

S. H.

Adhese, přilnavost, je vlastností některých mořských živočichů a obojživelníků, zachytiti se více méně pevně plochou svého těla či okončetiny, chapadla a pod. na dně mořském. U některých lidí, živočichů to vyššího druhu, vyskytuje se tato vlastnost rovněž. Viděl jsem kdysi ve filmu akrobata, který šplhal po hladké stěně domu. Jeho dlaně měly prý vlastnost přisávat se. Tehdy jsem se domníval, že to je věc nemožná, pouhý filmový trik. Po zkušenostech, které jsem nabyl v exilu, došel jsem k názoru jinému. Setkal jsem se zde s lidmi, kteří vykazují tuto schopnost přisávat se na předmět, který pak s nimi putuje jako domeček hlemýžďe. Rozdíl je pouze v tom, že zatím co můj akrobat z filmu měl touto vlastností obdařeny okončetiny, naši exilové akrobaté mají touto vlastností obdařenu sedací část těla. Podarili se jim přisávat se k nějakému křeslu, na příklad ministerskému, drží se ho tak pevně, že je neztratí ani při nebezpečných cestách trním a hlozím v pohraničních hvozdech či v křížové palbě hlídajících S. N. Báků. Křeslo putuje s nimi křížem krázem přes Atlantik, s křeslem budou jednou putovat i do ráje, který má pro ně již připraven politický pánbiček.

Jak z uvedeného vidět, je přilnavost politická velmi prospěšná vlastnost, pokud se nestane nakažlivou chorobou, která se pak snadno šíří a je sto zachvátit všechna individua politická, která se do blízkosti křesla dostanou. Pamatuj si se, že kdysi byla tato choroba tak rozšířená a zároveň tak úporná, že postiženým nepomáhalo léčení žádnými prostředky. Byli uráženi a bylo jim spíláno. Byli na schůzích vypískáni vlastními straníky. Měli silnou opozici i v Ústředí. Byly jim házeny klacký pod nohy, skutečné i obrazné. Do svého volebního okresu z bezpečnostních důvodů nesměli. Plivalo se po nich v divadle. Ve sněmovně se po nich házely lahve a na ulicích po nich i stříleli. Jednou i žena jakási postiženému veřejně nafackovala. Ale nic platno, křeslo drželo pevně na svém místě. Nemocní se smířili se svým osudem. Na výzvy k soubojům a na otevřené dopisy v novinách neodpovídali, k soudům, kam byli zváni pro politické delikty, se nedostavovali.

Když již epidemie dosáhla vrcholu a zdálo se, že není žádná naděje na vyléčení, objevil jakýsi starý alchymista ve Zlaté uličce na Malé Straně hojivý lektvar. Nemoc jim nebyla léčena úplně, ale umožňovalo se, aby postižení mohli alespoň přeseďat s jednoho křesla do druhého. Tak se stalo, že ten, kdo celé desetiletí nuceně seděl v křesle, nadepsaném "vnitro", mohl ke své velké úlevě přeseďnouti do křesla, nadepsaného "obrana". Ten, kdo seděl na křesle "železnice", našel úlevy a přeseďl do křesla "pošta" atd. Mast, kterou alchymista vynašel a která se nazývala "kontinuita", stala se stejně slavnou, jako kdysi před tím streptomycin nebo penicilin. Alchymistovi dostalo se nejvyšších státních řádů a ještě za živa mu byl přislíben slavnostní státní pohřeb.

Všechna sláva - polní tráva. Nakonec se přece stalo, že se čas od času při střídání křesel přihodilo, že někdo nepovolaný byl hbitější a obsadil na zlomek vteřiny uvolněné křeslo. Chvátlyhodný zvyk střídání brzy zase zanikl. Jen sešlost věkem umožňovala, že čas od času některý z adhesí obdařených otců předal své křeslo nadějnému synovi s moudrou otcovskou radou: Drž se, synu, jako klíště, nemuseli by tě zvolit příště!

D O P I S Y Č T E N Á Ř ů .

P O M O Z T E N A Š I M Z N Ě M E C K A !

J.Svačina, Anglie.

Mnoho míst v československých novinách, vydávaných v cizině, ať už v Anglii, Německu, ve Francii či v USA, zabírají polemiky, kritiky, výzvy k jednotě, ale jedno by mělo být znovu a znovu publikováno a pranýřováno: nedostatek snahy pomáhat našim lidem dostat se z Německa. Možná, že uslyšíme námitky, že k tomuto účelu bylo založeno IRO. Ano, pravda, ale ne docela.

Jestliže se dovede o uprchlíky starat takový br.Fr. Cifka, který se mně, jako mnohých jiných před tím, ujal ihned po mém příjezdu na Liverpoolské nádraží a byl mi skutkem i radou neocenitelnou pomocí při prvních krocích v nové zemi přesto, že je jako většina Čecho-slováků v Anglii zaměstnán, nepochybuji, že by při dostatku dobré vůle mohli pomoci i druzí, kteří by k této činnosti měli mít spíše předpoklady. Máme za hranicemi své bývalé ministry. V londýně ministra Stránského a Majera, ve Francii dr. Ripku. Věřím a jsem přesvědčen, že mají určité známosti už z minulého exilu. Vždyť stačí dobré slovo, přímluva, aby se pomohlo. Jestliže někdo musel utéci pro politické přesvědčení, jestliže naši ministři, poslanci bez rozdílu politických stran, kteří žijí s námi v exilu, trvají na kontinuitě, pak je především jejich morální povinností pomáhat.

Přijel jsem do Anglie po dvaadvaceti měsících pobytu v Německu, kde jsem měl možnost denně vidět zblízka smutný lágrový život, beznadějí dospělých, podvýživu dětí, nemoci fyzické i duševní. Lidé jsou ponecháváni svému osudu, zájem o ně se projevuje nejvýš před nějakými lágrovými volbami. Nedivme se, že z této hrozné nejistoty pramení popudlivost, nervosita a nenávisť.

Píši tyto řádky proto, abych probudil svědomí těch, o které je postaráno a kteří mají možnosti i povinnosti pomoci z beznadějného života v táborech.

ooo

Na schůzku národních socialistů, svolanou dr. Hubertem Ripkou 15.VII. byl prováděn pečlivý výběr pozvaných. Přesto obdržel br. předseda Alois Čížek mnoho dopisů, odsuzujících rozbíječství dr. Ripky. Jeden z nich otiskujeme bez komentáře:

Bratře předsedo, musíme ti s rozhořčením sdělit, že jsme obdrželi pozvánky na schůzi národních socialistů, jejichž předsedou se prohlašuje br.Dr.Ripka.

Pozastavujeme se nad touto rozbíječskou činností, neboť každému národnímu socialistovi v Paříži je dobře známo, že byla v Paříži konána řádná valná hromada, která byla připravována již za předsednictví br.dr. Ripky před jeho odjezdem do USA. Jelikož každý člen strany musí se, jak je v demokracii obvyklé, podřídit rozhodnutí vyjádřenému hlasováním, domníváme se, že tím spíše by tak měl učinit bývalý ministr. Jinak bychom nabyli dojmu, že někteří naši bratři nepřejí si demokracii, ale diktaturu.

Alois Horák, Frant. Výborný.

ZPRÁVY.

Velvyslanectví USA v Paříži započalo s vydáváním příslušných formulářů pro emigraci do USA podle druhého DP zákona.

Paříž navštívili v minulých dnech Václav Majer a Blažej Vilím. Hlavním účelem návštěvy byla snaha urovnat rozpory uvnitř skupiny sociem. v Paříži. Jejich snaha podle některých zpráv byla bezúspěšná.

Blažej Vilím vedl při této příležitosti s představiteli různých politických směrů rozhovory o situaci v jednotlivých orgánech RSC.

V Paříži se očekává návštěva před-sedy živnostenské strany Eduarda Fuska a poslance strany lidové Bendy.

Dr. Bunža, představitel strany li-dové v Anglii, pokládal za nutné dementovat zprávu, podle které měl prohlásit dr. Ripkovi při jeho nedávné návštěvě v Londýně, že E. Řehák je výhradním oprávněným mluvčím lidové strany ve Francii.

Zodpovědnost za provádění "sociál-ní akce", řízené mjr. Hanušem, převzala dvoučlenná komise, složená z ing. Kleinberga a dr. H. Ripky.

Dr. Hubert Ripka, člen výboru RSC ve Washingtonu, odmítl vyhovět žádosti Oblastního výboru svazu čsl. studentstva ve Francii o intervenci ve prospěch zvýšení počtu stipendií ve Francii. Své odmítnutí motivoval tím, že předseda Svazu, ve své funkci člena RSC, podporuje reorganizované předsednictvo.

Hnutí pro svobodnou Evropu zřídilo rozhlasové vysílání "Hlas svobodné Evropy". Československou sekci řídí šéfredaktor Ferdinand Peroutka.

Někteří političtí představitelé národů ze střední a východní Evropy připravují na měsíc duben či květen sjezd do Paříže. Akci organizuje Dr. Rettinger za podpory mjr. Beddington-Berense. Sjezdu má před-

sedat býv. maďarský velvyslanec v Paříži dr. Auer, představitel Velkouherské ryšlenky.

Representantem národů ze zemí za železnou oponou v exekutivě Evropského hnutí má být některý z Poláků Andersovského směru.

V Československu došlo k velkému zatýkání v řadách politických spolupracovníků Antonína Zápotockého a mezi sekretáři Ústřední Rady odborů.

Casablanca, obchodní přístav ve francouzském Maroku, stala se Mekou československých uprchlíků ve Francii. Pracovní možnosti jsou uspokojivé. Ubytovací podmínky obtížné.

Emigrace bezdomovců do Kanady byla usnadněna. Lékařské prohlídky platí sám kanadský konsulát.

V Československu došlo k hromadné-mu zatýkání zemědělských funkcionářů, kteří svou pasivní resistencí oddalovali zřízení jednotných zemědělských družstev. Sedm tajemníků Šlechtovy strany socialistické na Moravě bylo zatčeno.

Dr. Ripka vrátí se koncem měsíce zpět do USA.

Eohuslav Soumar, člen RSC, přesídlil z Francie do USA.

Do Irska odejel k několikaměsíční-mu pobytu člen předsednictva RSC v Paříži za stranu národně-demokratickou, Zdeněk Rys. V době jeho nepřítomnosti bude jej zastupovati v Radě dr. Alois Rozehnal.

Z P R Á V Y   S P O R T O V N Í .

S.K. R a d a   W a s h i n g t o n - A.C. R u d á   H v ě z d a,
P r a h a - M o s k v a   5:2 /0:2/.

Po dvouapůl letém přerušení sportovních styků došlo v památný den svatováclavský k slavnostnímu odvetnému utkání mezi oběma soupeři. Poslední utkání, konané 25. února 1948 v Praze skončilo, jak je všeobecně známo, kontumačně 3:0 pro A.C. Rudá Hvězda, když hráči Rady odmítli nastoupit s oddůvodněním, že velký pokřik, který spustili fanouškové Hvězdy v předvečer utkání na Staroměstském náměstí, pouchal vážně jejich nervy, což ohrozilo regulérnost utkání. Soudce tehdejšího zápasu Sezima Ustecký tuto výmluvu neuznal a vyhlásil kontumační výsledek.

K novému utkání nastoupila mužstva v pozměněných sestavách.

S.K. RADA: v brance Ad. Koželuh-Vycházka. V obraně Štefan Ostrý, Ján Zaminský. Záloha: Joža Parita, Jaro Svatý, Joža Sloboda. Útok: Miloslav Mlynář, Josef Bílý, Petr Skála, Hubert Kouzelník, Václav Výživa. Náhradníci: Tibor Opatrný, Alois Pořez, Alois Paragraf, H. Martínek a Vilém Blažejů.

A.C. RUDÁ HVĚZDA: v brance: Salzman, obrana: Klement Fajfka, Viliam Dlouhý. Záloha: Ludmila Jankovitá, Václav Nosáč, Václav Prášil. Útok: Anežka Minutová-Hubátá, Evžen Kolouš, Antonín Torpédo, Zdeněk Dědeček, Alexej Kloboučník. Náhradníci: Šupka, Kopřivka a Julius Kolchozník.

SOUDCE: Trygve Lie, u mikrofonu Ferdinand Pištora.

Zápas byl zahájen za značné převahy Hvězdářů, kteří převyšovali své soupeře jak v taktice, tak bojovností. Obrana Radů měla tak již v prvních minutách příležitost se několikrát vyznamenat. V šesté minutě prošel krásně centrforvard rudých Tonda Torpédo až na hranici trestného území, prohodil Dědečkovi na levou spojku, ten přihrál nezištně na Prášila a už to bylo 1:0 pro Rudé.

Hráči Rady, kteří nedostatek bojovosti nahrazovali řečněním, začli se vzájemně obviňovat, kdo neúspěch zavínil, čehož využila dobře sehraná dvojice Kolouš-Torpédo a v 8. minutě zvýšili Rudí náskok na 2:0. Mužstvo Rady se trochu vzhopilo, centrforvard Skála několikrát nebezpečně prošel obranou Rudých, jeho solové akce nenašly však pochopení u spoluhráčů. Vzájemná kombinace v rozhodujících okamžicích vázla. Centrhalf Svatý a levá spojka Kouzelník nedrželi si svá místa a stále se tlačili do centrforvardu. Pravá spojka Bílý se naproti tomu hlasitě dožadoval změny v sestavě a tvrdil, že zlepšení kombinace v útoku může nastat jedině tehdy, vystřídá-li Štefan Ostrý Petra Skálu v centrforvardu. Ve 22. minutě po kombinaci Parita-Mlynář-Bílý dostal se posledně jmenovaný až na hranici malého trestného území, kde však byl v rozhodujícím okamžiku napaden zezadu svým vlastním spoluhráčem Kouzelníkem. Soudce Lie přerušuje hru a poprvé naponíná Huberta Kouzelníka pro napadení vlastního hráče. Podobná situace se opakovala ještě několikrát. Kouzelník, který hrál až do podzimu 47 v mužstvu Rudé Hvězdy, si stále ještě pletl dresy a než by přihrál na pravou spojku či na pravé křídlo, raději přihraje svému bývalému spoluhráči Prášilovi.

V 31. minutě měli Radové novou šanci snížit náskok Rudých, když se Skála velmi krásně probojoval přes tři nepřátelské hráče a přihrál na levé křídlo Výživovi. Ten si však nedržel místo a právě v tomto okamžiku si zaběhl do klubovní kantiny, kde se podle starého zvyku posiloval půllitrem piva, říznutým velkým konakem. Ve 34. minutě došlo k nepříjemné situaci v mužstvu Radů, když Kouzelník opět napadl jednoho z vlastních spoluhráčů zezadu a fandové Radů vtrhli do hřiště, kde hrozili insultací své levé spojce. Soudce Lie Kouzelníka za tento přečin vyloučil. Na jeho místo nastoupil Alois Pořez. Ten se brzy ukázal být platnou posilou mužstva Radů, zvláště když si na jeho způsob hry zvykl i centrforvard Skála. Nová posila značně zvýšila bojovnost Radů a od této chvíle se síla mužstev vyrovnala. V poslední minutě přinesla tato změna prvý úspěch. Po vzájemné kombinaci Pořez-Bílý-Skála snížil posledně jmenovaný score na 2:1 pro Rudé. 0

Do druhého poločasu nastoupila mužstva v pozměněných sestavách. Místo Koželuha nastoupil v brance Paragraf, Slobodu nahradil Tibor Opatrný, místo Mlynáře nastoupil Martínek a Výživu, který se opětovně zapomněl v kantině, vystřídal Blažejů. Také v mužstvu Rudých došlo ke změnám. Místo Torpeda nastoupil Šupka, místo Kolouše Kolchozník a místo Nosáče Kopřivka. V rozhlasové kabině posílil Pištoru Josef Novina.

Noví hráči mužstva Radů ukázali se být dobrými posilami a celý druhý poločas se vyvíjel za stoupající převahy Radů.

Hned v první minutě druhého poločasu unikl na levém křídle nebezpečný Blažejů a přehrál překvapujícím způsobem na pravé křídlo na Martíka, který bez rozmyšlení střílil vyrovnávací branku. Ve 14. minutě po výborné kombinaci Pořez-Blažejů ujala se Rada vedení. Ve dvacáté druhé minutě předvedl Svatý jeden ze svých pověstných kousků brilantní techniky, oklamal bezvadně obranu Rudých, již se zdálo, že přihraje Skálovi, který byl připraven ke střelbě, Svatý však nečekaně přihrál Bílému, který vsítil čtvrtou branku Radů. Score zakončil v 35. minutě Ostrý z trestného kopu za surovost Kopřivky.

Kritika mužstev: Koželuh v brance byl nerozhodný a jeho nedostatek odvahy zavinil první branku. Paragraf, který jej nahradil v druhém poločase, neměl sice jeho pružnost, ale svou odvahou vrhati se nepřátelským útočníkům přímo pod nohy, uchránil svatyni Radů od nejedné pohromy. Ostrý v obraně patřil k nejlepším technikům mužstva, nechybělo by mu však trochu víc obětavosti. Zaminský naproti tomu svou obětavostí přímo překypoval a nahraňoval tak nedostatek zkušeností z velkých utkání. Parita v záloze podal spolehlivý výkon. Jeho bojovnost zaslouží si zvláštní pochvaly. Centrhalf Járo Svatý ukázal se být skvělým taktikem, na závalu jeho výkonu byl však nedostatečný fyzický fond, což zavinilo ztrátu jeho kdysi pověstné bojovnosti. Chyba bylo, že si nedržel své místo a čas od času přebíhal do centrforvardu. Sloboda do tak vyspělého mužstva nepatřil a ze skromnosti, s jakou nahrával míč zdatnějším spoluhráčům, se dalo vytušit, že si je své slabosti vědom. Opatrný, který jej vystřídal v druhém poločase, byl dobrý taktik, ale postrádal v pravý okamžik bojovnosti. Mlynář na pravém křídle se vyznamenal pouze několika solovými úniky. Okolnost, že se držel příliš doprava, zapříčinila, že byl malou posilkou pro celek. Nenápadný Martínek byl v druhém poločase platnou posilou mužstva Radů. Pravá spojka Bílý byl trochu měkký, dovedl však dáti

útočku pravý český styl. Centrforvard Skála se po počáteční nervozitě rozehrál a zvláště v druhém poločase měl lví podíl na konečném úspěchu mužstva Radů. O výkonu Kouzešníka na levé spojce je lépe pomlčet, Pořez, který jej vystřídal, přinesl mužstvu postrádané bojovnosti. Výkon Výživy na levém křídle trpěl blízkostí klubovní kantine. Blažejů v druhém poločase byl dobrým protějškem Martínkovi na pravém křídle.

U mužstva poražených byli nejnebezpečnější hráči Salzman, Fajfka a často podcenovaný Klobučník. Nečistotou hry vynikal Kopřivka.

S L O V O, bulletin Oblastního výkonného výboru čl. strany národně-socialistické ve Francii.

Předsednictvu QVV zodpovídá: Václav Suchý, 61, rue de la Voute, Paris 12e.
Administrace: Štěpán Otruba.